

**עפ"ג 20/09/41480 - איהאב תראבין נגד מדינת ישראל, מור דוד
ששון, עומר אשכנזי**

בית המשפט המחויזי בבאר שבע

11 בנובמבר 2020
עפ"ג 20-09-41480 תראבין נ'
מדינת ישראל ואח'

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליו ביתן
כבוד השופטת גילת שלן
כבוד השופטת יעל יטב

המערער:
נגד
המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. מור דוד ששון
3. עומר אשכנזי

נכחים:

המערער ובא-כוו, עו"ד אוחד סלמי

המשיבים 2 ו- 3 בעצמן

ב"כ המשיבה 1, עו"ד מорן גז

פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום באר-שבע (כב' השופט רון סולקין) בת.פ. 18-05-26603, מתאריך 20.09.2008, במסגרתו הוטלו על המערער 12 חודשים מאסר בפועל; 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה שהוא פשע בנגד פרק ט' סימנים ג-ד בחוק העונשין; 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה שהוא עוון בנגד פרק ט' סימנים ג-ד בחוק העונשין; פיצויים בסך 5,000 ₪ ו- 3,500 ₪ לנפגעי העבירה; וקנס בסך 4,500 ₪.

המערער הורשע, על פי הودאתו, בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות חמימות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיפים 274(1) ו- (3), ו- 275 בחוק העונשין התשל"ג-1977.

על פי עובדות כתוב האישום בהן הודה המערער, בתאריך 18.05.2005, נהג שתיו התנגש בחזקהה במעקה בטיחות במדרכה סמוך לכיכר המתנ"ס ברהט. חברי של אותו נהג הגיעו למקום כדי לסייע לו להזיז את הרכב, וגם המערער הגיע למקום יחד עם אחרים. בסמוך לכך, התקבל במשטרת דיווח על האירוע ושני שוטרים הגיעו למקום בגיןית משטרתית. אחד השוטרים החל לתעד את זירתה בטלפון שלו והנהג ואדם נוסף התקרכבו אליו במהירות כדי

עמוד 1

למנוע ממנו לצלם. הנהג דחף את השוטר וניסה לקחת ממנו את הטלפון, אז המערער התקרב לעבר השוטר ברכיה, דחף אותו, הסתווב אל עבר השוטר השני, סטר לו בפניו, וניסה לקחת ממנו את הטלפון ולמנוע ממנו לטעד את המתרחש. אחד השוטרים ניסה לתפוס את המערער אולם הוא התחמק ממנו בסיוו' אחרים שהיה במקומו. בהמשך, המערער וכעשרה אנשים אחרים תקפו בצוותא את השוטרים, כשהחלק מהם מסיעים לאחרים להימלט מידיהם, והפריעו לשוטרים לעזרת האנשים שהם ניסו לעצור. בשלב מסוים נהג הרכב החל לבסוף מהמקום והשוטרים רדפו אחריו, והמערער יחד עם האחרים רצו גם הם לכיוון וחילק מהם ניסו למנוע את מעצרו של הנהג. השוטרים חששו לחייהם וירו ירי אזהרה באוויר ורק לאחר שירו מספר יריות חילו המערער והאחרים לתקוף את השוטרים והנהג חיל מנסיאנו לבסוף מהם. שוטרים אחרים שהוזעקו למקומן עצרו את המערער וכמה אחרים.

שירות המבחן ערך תסוקיר על המערער ממנו עולה כי המערער בן 24, רווק. נעדר עבר פלילי. סיים 12 שנים לימוד בחיציותם בבית ספר "מחנה נתן". בעל תעודת בוגרות מלאה. שירות שירות צבאי מלא כלוחם בגודל השירות הבדואי וחתם לחצי שנה נוספת. בסיום שירותו החל ללימוד מכללת ספריר על מנת להתקבל ללימודיו הנהלת חברות. למד במשך 7 חודשים עד למעצרו. לפני גישו לצבא התנסה במסים אך לא המשיך בצריכתם. לא הגיע לבדיקות שתן אליהן הזמן. נהג לצרוך אלכוהול במפגשים חברתיים. אשר לעבירה, המערער מודה בביצועה. ציין כי התנהגותו באירוע העבירה אינה אופיינית לו. שירות המבחן סקר את גורמי הסיכון והסיכון של המערער. ציין כי המערער התקשה לבחון באופן ביקורתית את התנהגותו בעבירה ואת חלקו האלימים. ועל אף שהבע רצון להשתלב בטיפול, לא הגיע לבדיקות שתן אליהן הזמן. בסופה של דבר שירות המבחן נמנע מלהתמלץ על המערער והמליץ להטיל עליו עונשה הרתעתית שתתבטא במאסר בעבודות שירות ומאמס על תנאי.

בית המשפט קמא עמד על חומרת העבירות; על הערכיהם המוגנים ועל מידת הפגיעה בהם; על מדיניות העונשה; ועל נסיבות ביצוע העבירות; וכן עי מתחם העונש ההולם נع בין 12 ל- 24 חודשים מאסר בפועל. בקביעת עונשו של המערער נשקלו ל科尔 נסיבותו של המערער, העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, תלמיד מצטיין, אשר שירות שירות צבאי מלא, ושואף לקיים אורח חיים נורטטיבי. ולהומרא נשקלו התרומות שירות המבחן מהמערער ונתחומים נוספים העולים מהתשוקיר, ונקבע כי יש להעמיד את עונשו של המערער בצד הנמוך של המתחם. והטיל על המערער את העונשים המפורטים מעלה.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טוען, כי מתחם העונש ההולם שבית המשפט קבע חמור יתר על המידה ושהליך העלויון של מתחם העונש ההולם צריך לעמוד על מאסר על תנאי. וטעון, שהעונש שהוטל על המערער חמור יתר על המידה ואני מתחשב בנסיבותו האישיות של המערער ובנתונו החיוויים. הסגנור מפנה לנוטני המערער המוזכרים בתסוקיר ולהמלצת שירות המבחן להטיל על המערער מאסר בעבודות שירות, וטעון שהוא על בית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן. לטענותו, במקרים דומים אף חמורים יותר בתיק משפט הטילו עונשים קלים יותר מזה שהוטל על המערער. הוא מוסיף וטעון כי לא היה מקום להטיל על המערער רכיב של פיזי, ומכל מקום לא בגובה שבית המשפט פסק, ולא היה מקום לחיב את המערער בתשלום קנס. עתר לקבל את הערעור, לבטל את עונשי המאסר בפועל והקנס, להתערב בסכומי הפיזי שנקבעו, ולהטיל על המערער עונש בגין מתחם העונש ההולם שהגנה טעונה לו.

ב"כ המשיבה הגישה גזר דין שניית נגד המערער לאחר סיום משפטו מושא הערעור, בו הוא נדון על איומים כלפי מפקד תחנת משטרת רהט. היא צינה את חומרת המקרה, במהלך השוטרים הותקפו על ידי עשרה אנשים ונאלצו לבצע ירי

ازהרה. וטינה שחלקו של המערער באירוע היה גדול. עוד צינה, שהמערעראמין ביטה רצון להשתלב בטיפול אולם בפועל הוא לא עשה את הנדרש לשם כך. וביקשה לא להתערב בעונשו של המערער.

כל אחד משני השוטרים המשיבים התייחס להיבט מסוים של האירוע ובקש לדוחות את הערעור על הפיצוי שנקבע.

קרונו את הودעת הערעור, את תסוקיר שירות המבחן על המערער, את פרוטוקולי הדיונים ואת פסק דיןו של בית המשפט קמא, ושמענו את טיעוני הצדדים ובאו למסקנה כי יש להתערב במידת מה בגין דיןו של בית המשפט קמא.

האירוע בו המערער השתתף, חמור מאד. תקיפת שוטרים, בחבורה, על מנת למנוע מהם לבצע את תפקידם, עד כדי העמדתם בסכנה, שהביאה אותם לבצע ירי אזהרה, הינה מעשה בוטה וקיצוני של פריעת חוק וסדר אל מול גורמי האכיפה עצם.

ההיננות להוראות גורמי האכיפה המוסמכים היא הבסיס לקיומו של סדר ציבורי בחברה דמוקרטיית. מצב בו אזרים מחייבים לתקוף שוטרים על עצם מילוי תפקידם הוא בלתי נסבל, ודורש שינוי תודעה תוך שימוש בכל הכלים העומדים לרשות החברה.

ההליכים הפליליים והענישה במסגרתם הם כלים חשובים להעברת מסר המוקיע מעשיים פסולים, וליצירת הרתעה מפני עשייתם.

העונש הקבוע לצד עבירת תקיפת שוטר בניסיבות מחמירויות הינו 5 שנות מאסר, והעונש הקבוע לעבירה הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו הינו 3 שנות מאסר. בעבירות אלה קיימים עונשי מאסר מצעריים של 3 חודשים ושל שבועיים, בהתאם.

המערער הגיע ביוזמתו אל השוטרים, מבלי שקדם לכך להם מגע כלשהו אליו, והוא הראשון מבין המשתתפים באירוע שתקף את השוטרים. התקיפה שלו התבטאה בין היתר בסטייה על פניו של אחד השוטרים, דבר המבטא, מעבר לאלים שבו, גם עוזת מצח רבה ואי מORA חוק.

נתוני של המערער טובים. הוא גדל בבית תומך, סיים 12 שנות לימוד בהצעינות, שירת שירות צבאי מלא וסיים מכינה לקרה לימודי תעודה. אולם כל אלה לא מנעו ממנו מלהתנהג בצורה הפרועה והחמורה בה התנהג. כמשמעותים לכך את הימנעותו מהגעה לביקורת למסירת דגימות שtan לביקחת הימצאות שרידי סם וסירובו הלהה למעשה להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן, מקבלים תמונה מדאגה, הרחוקה מזו שניתן היה לצפות לה.

מבלי לקבוע מסמורות באשר לגדריו המדוייקים של מתחם העונש ההולם במקורה זה, נאמר שמתחם העונש ההולם שנקבע בבית המשפט קמא איןנו חורג בצורה בולטת מהמתחמים שנקבעו במקרים דומים. וממילא ערכאת הערעור מתמקדת בעיקר בבדיקה העונש עצמו.

נתוני החומרה שצינו עד כה, מצדיקים הטלת מאסר בפועל, מאחורי הסורגים, לתקופה משמעותית,

אולם נראה לנו שבהתחשב בגלו של המערער, בתפקודו עד כה במסגרת חייו השונות, בעובדה שהוא מאסרו הראשון, ובסיכון שיקומו, יש להקל במידת מה בתקופת מאסרו ולהעמידה על 9 חודשים מאסר בפועל, בכלל.

אשר לפיצוי ולקנס. אולם, כפי שצין בית המשפט קמא, יש למעט בקביעת פיצוי כספי לאנשי משטרה שנפגעו באירועים שהתרחשו בעת ביצוע תפקידם, בין היתר כדי להמחיש שהערך המוגן העיקרי בעבירות נגד שוטרים מתייחס למקרה האפשרות לשוטרים למלא את תפקידם, ומילא הפגיעה בערך זה איננה מתמקדת באדם הפרטיה הממלאת תפקיד של שוטר, אלא ב"שוטר" בכובע הציבור. גישה זו מקנה לדיווחים של השוטרים מימד אובייקטיבי יותר ביחס לאירועים עליהם הם מדווחים ותורמת לניטול השפעה אפרี้ת של אופציה הפיזי על אופן הדיווח. ובכל זאת, במקרים מתאימים אין מניעה לקבוע פיצוי אישי לשוטרים.

noch נסיבות המקה, הסכנה שנשקפה לשוטרים, והאופן בה התבטה תקיפת המערער כלפי כל אחד משני השוטרים, היה הצדקה לחיב את המערער בפיצוי בו חוויב.

כנס כספי הוא אחד מרכיבי העונישה הקיימים במשפט הפלילי. הוא נבחן כשלעצמו וחלק מכלול רכיבי העונישה שהוטלו במרקחה נתון. כאן, הכנס שהוטל על המרער איןנו גבוה במיוחד ויש בו כדי לתרום לשמר החומרה ולהרתעה.

סוף דבר, עונש המאסר בפועל של המערער יעמוד על 9 חודשים, לאחרי סORG ובריח, בניקי תקופת מעצרו. יתר רכיבי הענישה שנקבעו בגזר דין של בית המשפט קמא יעמודו בעינם.

על המערך להציג ביום 12/12/2020 בשעה 00:08 בכלא דגל או בכלא אחר. לפי הוראת שב"ס.

כל תנאי השחרור הקבועים למערער, כולל ההפקדה הכספית שהוא הפקיד לצורך עיכוב הביצוע של עונש המאסר, יושמדו בעינם עד להמת'יאצ'תו לנשיאות מאסרו.

ניתן והודיע היום כ"ד חשוון
תשפ"א, 11/11/2020 במעמד
הנוכחים.

אליהו ביתן, סגן נשיאת גילת שלון, שופטת יעל ייטב, שופטת